

ਖਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 05.10.2018

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁਅਲਈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਿਆਂ ਵਾਲੇ ਬਦਰੀ ਸਹਾਬਾ
ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਕਦਾਮਹ ਬਿਨ ਮਜ਼ਾਉਨ ਰਜੀ ਅਲਾਹ
ਅਨਹੁਮਾ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਧਾਉ ਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਵਰਨਣ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿ
ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ
05 ਅਕਤੂਬਰ 2018 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤਵਾ ਮਾਰਡਨ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਤਸ਼ੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਡਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿ
ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਬੀਤੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਵਰਨਣ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ
ਮਸਉਦ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਰਿਵਾਇਤਾ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਜ਼ਰਤ
ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਬਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਹਾਬਾ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਰੱਬ ਨਾਲ
ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਸਥਾਨ ਰਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਆਪਣੇ
ਜਿੰਨਾ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਡਰਮਾਉਂਦੇ ਸਨ,
ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬਕਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਡਰਮਾਉਂਦੇ ਕਿ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੇ।
ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਆਪ ਉਪਰ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੂੰ
ਵੀ ਇਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਫੁਜ਼ੁਦ ਨਾਲ। ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ
ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁੱਤੱਕੀ (ਸੰਜਮੀ) ਪਰਹੋਜਗਾਰ ਅਤੇ ਇਬਾਦਤਗੁਜ਼ਾਰ ਇਨਸਾਨ
ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਬਾਦਤ ਅਤੇ ਨਵਾਫਿਲ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਨੇਹ ਸੀ ਕਿ ਡਰਜ ਨਮਾਜ਼ ਅਤੇ ਤਹਜੂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ
ਰਾਸ਼ਤ (ਸਵੇਰੇ ਇਕ ਪਹਿਰ ਲੰਘਣ ਦੇ ਬਾਦ) ਸਮੇਂ ਵੀ ਨਮਾਜ਼ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰ
ਸੋਮਵਾਰ ਅਤੇ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਨਫਲੀ ਰੋਜ਼ਾ ਰਖਦੇ ਸਨ। ਆਪ ਡਰਮਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਤਹਜੂਦ ਆਦਿ ਦੀ
ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਲਗੋਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਫਲੀ ਰੋਜ਼ਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਕ ਵਾਰ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ
ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੱਬ ਦੀ ਉਸਤਤੀ ਕੀਤੀ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਲੋਕੋ ! ਅਲਾਹ ਸਾਡਾ

ਰੱਬ ਹੈ, ਕੁਰਆਨ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਬੈਤੁਲਾਹ ਸਾਡਾ ਕਿਬਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਸਾਡੇ ਸਬੰਧੀ ਹਨ। ਇਸ'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਥਨੇ ਮਸ਼ਉਦ ਨੇ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉਮੱਤ ਲਈ ਉਹ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜੋ ਇਥਨੇ ਮਸ਼ਉਦ ਨੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਜੱਦ ਕੁਝਾ ਚਲੇ ਗਈ ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਚਰਚਾ ਹੋਈ, ਇਹ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ, ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ! ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਤੋਂ ਵਧੁ ਉੱਚੇ ਆਜ਼ਰਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ਸਭਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਰੱਬ ਤਰਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਬਾਰੇ ਇਹੋ ਵਿਚਾਰ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰ ਰਖਦਾ ਹਾਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਭਰਾ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੁਬੈਰ ਬਿਨ ਅਲਅਵਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਖੂਬੀ ਨਿਭਾਇਆ। ਉਹਨਾਂ'ਤੇ ਪੂਰੇ ਭੋਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਹ ਵਸੀਯੱਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਮੂਹ ਆਰਥਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੁਬੈਰ ਬਿਨ ਅਲਅਵਾਮ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੁਤਰ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਜ਼ੁਬੈਰ ਦੇ ਜ਼ਿੱਮੇ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪੱਕੇ ਤੇ ਅਮਲ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਦੀ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਦੀ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਸਾਨੀ ਨੇ ਇਕ ਥਾਂ ਡਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਦੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਘਟਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਇਕ ਵਾਰ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਦੀ ਸਭਾ ਵੱਲ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਆਪ ਅਜੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਕਿ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਨੇ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਬੈਠੋ ਬੈਠੋ ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਧਿਸਟ ਧਿਸਟ ਕੇ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਡਰਮਾਬਰਦਾਰੀ ਦੀ ਰੂਹ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੜਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹੋ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੋਕ ਕੰਢਿਆਂ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹਿ ਜਾਣ, ਪਰ ਆਪ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹਿ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਸਟਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੱਦ ਮਸਜਿਦ ਪਹੁੰਚਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠਦੇ, ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਸੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤੱਤ, ਹਾਂ, ਹੋ ਤਾਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਸਜਿਦ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਗੱਲ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ'ਤੇ ਮੈਂ ਅਮਲ ਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਝਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਹੋਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸ਼ਉਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਲਫਤ ਦੇ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰ ਹੱਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤਰ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਜੱਦ ਹੱਜ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਸਾਫਰ ਨੂੰ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ । ਇਸ'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੁਨੱਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਸੋ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲੋਕ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ? ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਇਜਤਿਹਾਦ (ਵਿਰਾਰ) ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਰਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇ ਲੋਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਦੂਰ ਦੂਰੋਂ ਆਉਣ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸਲਾਮੀ ਤੌਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ । ਹੁਣ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਉਸੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ । ਇਹ ਲੋਕ ਕਿਉਂਕਿ ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਓਥੇ ਰਹਿਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹੋ ਵਿਰਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਹੱਜ ਦੇ ਮੋਕੇ'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਸਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਖਲੀਝਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੋ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇਹੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਏ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਲਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਦੋ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਸਫ਼ਰ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਮਤਿਭੇਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਲੱਗੇ ਗੀ । ਸੋ, ਮੈਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਚਾਰ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਨਮਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲ੍ਹਣ ਨ । ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ । ਸੋ, ਇਸ ਦਾ ਉਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਤਨ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵਤਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਸਾਫਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੇ ਚਾਰ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਣ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਰਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਧੋਖਾ ਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਣ । ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੂਖਮ ਸੀ ਅਤੇ ਜੱਦ ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਅਧਿਕਤਰ ਲੋਕ ਸਮਝ ਗਏ ਅਤੇ ਕਈ ਨ ਸਮਝੇ ਪਰ ਚੁੱਪ ਰਹੇ । ਪਰ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਛਿਤਨਾ ਫਸਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੋਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ । ਇਹ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਫਸਾਦੀ ਸਨ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਕੋਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਕੀ ਹੋਇਆ । ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੀ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਅੱਜ ਕੀ ਕੀਤਾ । ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤਾਂ ਹੱਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਕੇ ਆਣਕੇ ਕੇਵਲ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ । ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਖੋ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਸਾਦ ਖੜਾ ਕਰੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਲੀਝਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਾਨਾਈ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਦਾਨਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ । ਸੋ, ਫਸਾਦ ਨ ਕਰੋ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਾਰ ਹੀ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਹੱਥ ਚੁੱਕ ਕੇ ਰੱਥ ਤੋਂ ਦੁਆ ਮੰਗ ਲਈ ਕਿ ਰਬੋ ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਉਹੋ ਦੋ ਹੀ ਰਕਾਤਾਂ ਪਰਵਾਨ ਕਰੀਂ ਜੋ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ

ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨਮਾਜ਼ ਨ ਸਮਝੀਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ
ਰਜੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ
ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਲਈਆਂ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੁੰਨ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ
ਆਇਆ ਜੋ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਆ ਮੰਗੀ ਕਿ
ਇਲਾਹੀ ਦੋ ਰਕਾਤਾਂ ਹੀ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਾ ਚਾਰ ਨ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਫਿਰ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਦੀ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਉਮਦਾ ਉਧਾਰਣ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਦੋ ਦੀ ਥਾਂ ਚਾਰ ਰਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖਿਲਾਫ਼ਤ
ਦੀ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਹੋ ਕਾਰਣ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨਪੜ੍ਹੁ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਾਰੀ
ਦੁਨੀਆ' ਤੇ ਛਾ ਗਏ। ਇਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਇਕ ਜੱਥੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਅਨੇਕੇ ਕਰਕੇ ਜੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਦ ਮਸਉਦ ਵੀ ਸਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ
ਇਕ ਵਿਕਅਤੀ ਨੂੰ ਜੱਥੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਪੁਛ੍ਛਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੁਛ੍ਛਣ' ਤੇ
ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤਾ 'ਡੱਜਿਲ ਅਮੀਕ' (الْعَيْنِيْقُ) ਅਰਥਾਤ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡਿਓ।
ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤਾ ਕਿ 'ਬੈਤਿਲ ਅਤਤੀਕ' (بَيْتُ الْعَيْنِيْقِ) ਅਰਥਾਤ
ਖਾਨਾ ਕਾਬੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ ਫਿਰ ਇਕ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਦੇਕੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਇਤ
ਕਿਹੜੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਮਸੂਦ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤਾ, ਆਇਤੁਲ ਕੁਰਸੀ। ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੁਰਆਨ
ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ 'ਮੁਹਕਮ' (ਠੇਸ, ਆਦੇਸ਼ਕ) ਆਇਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੇ ਉਤੱਤ
ਦਿਤਾ ਕਿ 'ਇਨੱਲਾਹਾ ਯਾਮੁਰੁ ਬਿਲ ਅਦਲਿ ਵ ਇਹਸਾਨਿ ਵ ਈਤਾਇਜ਼ਿਲ ਕੁਰਬਾ' (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَإِلَحْسَانٍ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى) ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਆਇਤ ਕਿਹੜੀ
ਹੈ ? ਇਸ'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤਾ (مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا وَمَنْ يَعْمَلْ
لَيْسَ بِأَمَانٍ كُمْ وَلَا أَمَانٍ أَهْلِ الْكِتْبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُبَيِّنُ) ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਫਾਰੂਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੁਰਆਨ
ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਆਇਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ? ਇਸ'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤਾ
ਕਿ 'لَيَعْبَادُ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ' (إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا طَإَنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ)
ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲੋਂ ਸੁਣਨ ਦੇ ਬਾਟ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਦ ਮਸਉਦ ਹਨ। ਜੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੂੰ
ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਇਹ ਗਲੋਂ ਸੁਣਕੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਪ ਛਿਕਾਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ
ਭਾਰਪੂਰ ਹਨ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਨੇ ਮਸਉਦ ਰਜੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਵੀਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ
ਪਰਵਰਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਪਰਵਰਨਾ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਆਪ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ

ਵਸਲਮ ਦੀਆਂ ਹਦੀਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹਦੀਸ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਦੀਸ ਵਰਨਾਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਦੇ ਜਜਬੇ, ਸ਼ੌਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਪ ਦੇ ਰੇਲੇ ਮਸਰੂਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਈ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਇਕ ਹਦੀਸ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਜੱਦ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ (سُوْلَتْ رَسُوْلِ اللّٰہِ) ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੇ ਰਸੂਲ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਖੋੜ ਤੇ ਭੈਅ ਦੇ ਆਪਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉਪਰ ਇਕ ਕਪਕਪੀ ਜਿਹੀ ਛਾ ਗਈ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਦੇ ਵਸਤਰ ਵੀ ਹਿਲਦੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਆਪ ਦਾ ਰੱਬ ਦੇ ਡਰ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਰਨ ਮਗਰੋਂ ਉਠਾਇਆ ਨ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵਾਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਬਿਮਾਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਐਨ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਇਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਫਾਮਉਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਣ ਲੱਗੀ ਹੈ ਮੈਂ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਆਖਰਤ ਦੀ ਜਾਤਰਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ। ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਦ ਮੈਂ ਮਰਾਂ ਤਾਂ ਉਠਾਇਆ ਨ ਜਾਵਾਂ। ਆਪ ਨੇ ਵਸੀਯਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਦਾ ਕਫ਼ਨ ਸਾਦਾ ਚਾਦਰਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵੱਡਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਮਜ਼ਾਉਨ ਦੀ ਕਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਏ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਆਪਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਆਪ ਦੀ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਜਨਤੁਲ ਬਕੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ।

ਦੂਜੇ ਜਿਸ ਸਹਾਬੀ ਦਾ ਅੱਜ ਮੈਂ ਵਰਨਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਕਦਾਮਹ ਬਿਨ ਮਜ਼ਾਉਨ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਦਾਮਹ ਬਿਨ ਮਜ਼ਾਉਨ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਬਿਨ ਮਜ਼ਾਉਨ ਦੇ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੀ ਭੈਣ ਹਜ਼ਰਤ ਸਫ਼ੀਆ ਆਪਦੇ ਨਿਕਾਹ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਉਨ੍ਹੀ (19) ਸਾਲ ਸੀ ਸੰਭਵਤਾ ਭਰਪੂਰ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਦੰਨਿ ਹਿਜਰਤ ਸਮੇਂ ਆਪ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨਤਾ ਖਾਲੀ ਛੱਡਕੇ ਮਦੰਨਿ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮਦੰਨਿ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਸਲਮਾ ਅਜਲਾਨੀ ਨੇ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਅਂਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਜੱਦ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਹਿਜਰਤ ਕਰਕੇ ਮਦੰਨਿ ਆਏ ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਕਦਾਮਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਭੋਇ ਦੀ ਕਿੱਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਦਾਮਹ ਅਰੰਭਕ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਦੋਹਾਂ ਹਿਜਰਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਹਬਸੇ ਅਤੇ ਮਦੰਨਿ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਰ ਤੇ ਉਹਦ ਦੀ ਜੰਗ ਸਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਾ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੰਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਹਜ਼ਰਤ ਕਦਾਮਹ ਦੇ 36 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ 68 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾਤ ਪਾਈ। ਅਲੱਹ ਤਾਲਾ ਇਹ ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਦਾ ਬੋਧ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੇ ਵੱਡਾਦਾਰੀ ਦੇ ਹਕੀਕੀ ਨਮੂਨੇ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁਲਹੁ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਉਤੱਮ ਮਿਆਰ, ਇਹਨਾਂ ਸਹਾਬਾ ਦੀਆਂ ਪੈੜ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਅਪਨਾਉਣ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਝਸਾਦਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣਨ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ।

ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਦੋ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਗੈਬ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਰਮਾ ਅਮਤੁਲ ਹਡੀਜ਼ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬਾ ਸੁਪਤਨੀ ਮਹਮੂਦ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬਾ ਕਰਾਚੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਦਰ ਲਜਨਾ ਕਰਾਚੀ ਰਹੀ ਹਨ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ

ਸਮਾਂ । 27 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ 93 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦੀ ਵੜਾਤ ਹੋਈ । (اَنَّا لِلَّهُ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعٌ) ਇਹਨਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਡਾਕਟਰ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । 1936 ਈ. ਤੋਂ ਕਾਈਆਂ ਦੇ ਧਾਰਮਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹੀਂ । 1948 ਈ. ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਦ ਕਰਾਚੀ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਜਨਾ ਇਮਾਉਲਾਹ ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅੰਭ ਹੋ ਗਿਆ । 1972 ਈ. ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਐਮ.ਏ. ਅਰਬੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ । ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਜਾਹਿਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਅਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਨਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਦੇ ਦਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਪਦਚਿੰਨਾ ਉਪਰ ਚਲੱਣ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

ਦੂਜਾ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਹੈ ਅਦਨਾਨ ਵੈਨਨ ਬਰੂਕ ਸਾਹਬ ਜੋ ਬੈਲਜੀਯਮ ਦੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਸਨ । 29 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਵੜਾਤ ਪਾ ਗਏ । (اَنَّا لِلَّهُ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعٌ) ਇਹਨਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਿਜਵਾਨ ਵੈਨਨ ਬਰੂਕ ਸਾਹਬ ਬੈਲਜੀਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਲੀਜ ਅਹਮਦੀ ਸਨ, ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਸੱਠ ਦੀ ਦਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬੈਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਅਦਨਾਨ ਸਾਹਬ ਨੇ ਆਪ ਥੋੜ ਕਰਕੇ 1994 ਈ. ਵਿੱਚ ਬੈਅਤ ਕੀਤੀ । 1998 ਈ. ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰ ਬੈਲਜੀਯਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਕ ਸਭਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਰਾਬੇ ਨੇ ਇਹਨਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸੱਚੇਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀਸੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੱਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਅਦਨਾਨ ਸਾਹਬ ਦੀ ਮਾਤਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਅਦਨਾਨ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਦਚਿੰਨਾ ਉਪਰ ਚਲੱਣ ਵਾਲਾ ਸੀ । ਨਮਾਜ਼ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖਿਲਾਫਤ ਨਾਲ ਵੜਾਦਾਰੀ ਰਖੋਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਜੁਮਏ ਦਾ ਖੁਤਬਾ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਬਕਾਇਦਰਗੀ ਨਾਲ ਆਪ ਵੀ ਸੁਣਦਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਲਵਾਉਂਦਾ ਸੀ । ਆਪ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ । ਖਿਲਾਫਤ ਨਾਲ ਤੂੰਥਾਂ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਅਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਿਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਚਲਾ ਜਾਏ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਇਕ ਪੁੱਤਰੀ ਹਨ । ਅਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੀਨ ਉਪਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਂਪਿਆਂ ਦੇ ਪਦਚਿੰਨਾ ਉਪਰ ਚਲੱਣ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

Khulasa Khutba Jumma 05.10.2018

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)